

6 oktober 2024

Viering van Schrift en Tafel
in De Duif en via Zoom

Ervaringen van eenheid in een wereld van verwarring

Noud-Lodewijk van Poppel / Lichtende Levende Liefde

Noud-Lodewijk van Poppel
Lector: Gemma Truijens
Piano: Stephanus Harsono

Openingsgebed:

Onnoembare,
wij bidden om de kracht van uw Geest in ons hart.
Wij keren terug bij onszelf
en alles wat ons ter harte gaat in deze wereld.
Wij worden stil, om ons hart te openen
voor schepping en creativiteit,
voor de stralen van licht en de klank van liefde.
Schud ons los uit de verkramping van strijd en
onrust.
Maak onze adem weer tot levensadem
en tot bron van moed en zeker weten.
Geef ons de levende woorden van uw schrift
ter herkenning
en om opnieuw ontmoeting aan te gaan.
Amen.

Openingslied: Welkom

Tekst Anneke Meiners, muziek Mariëtte Harinck

Dit huis is een huis waar de deur openstaat,
waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
de vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
waar zangers en zeggers bijeen zijn gekomen
om uiting te geven aan waar zij van dromen,
waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Welkom en inleiding

Hartelijk welkom lieve mensen, hier verenigd in de Duif en ook verbonden via de zoomverbinding. We hebben weer tijd en ruimte gemaakt om elkaar te ontmoeten en tijd en ruimte gemaakt om iets te ervaren van dat onbegrijpelijke, dat onnoembare.

En geweldig dat het allemaal weer mogelijk is om hier bij elkaar te zijn. De ruimte is ingericht, de liederen zijn voorbereid, de versterking en de digitale verbindingen zijn weer in orde. En ook het boekje hebben we weer in onze handen.

En heel fijn om vandaag samen voor de gaan met Gemma. Fijn om jou vandaag te zien en te horen. En alvast dank voor jouw persoonlijke bijdrage.

En dat jij ben gekomen... Misschien wel met iets van een verlangen in je hart. En misschien wel een verlangen naar ervaringen van eenheid. Als dat zo is, komt dat mooi uit, want daar gaat deze viering over.

Het thema van deze viering is namelijk: Ervaringen van eenheid in een wereld van verwarring.

Wereld van verwarring

We kunnen het er denk ik snel over eens zijn dat we momenteel leven in een wereld van verwarring. Een wereld die op zijn kop staat en zo alles bepalend dreigt te worden, dat we bijna niet mee stil staan bij onzer misschien relatief kleine verwarring. Ons persoonlijke levensverhaal moet er ook toe blijven doen. En we moeten binnen onze eigen invloedsfeer richting en koers houden, voor onszelf en voor mensen die ons aan het hart gaan. Daarbij laten we ons hier in de Duif steeds weer leiden door de verhalen van en rondom Jezus. Zoals ook weer vandaag.

Nou, ik kan jullie verzekeren dat het een hele klus was om uit de teksten die in het leesrooster staan voor vandaag en die we vandaag toch ook zullen lezen, niet makkelijk te doorgronden waren. Ik heb een oprechte poging gewaagt om er een eenheid in te vinden, maar misschien blijven we straks allemaal in grote verwarring achter. Maar daarover zo in mijn overweging meer...

Hoe dan ook gaan we zo weer zingen, luisteren, bidden, delen in brood en wijn en boven al gaan we ook stil zijn. Stil zijn, zodat de God, die wij noemen Ik-Zal-Er-zijn, met Zijn niet aflatende Liefde, Licht en Levendigheid ons mag bewegen.

Stilte

... 'Wat is het, datgene wat in vlagen licht over mij komt en zonder kwetsuur mijn hart doorschiet?

Huiveren doet het mij en ontvlammen: huiveren omdat ik er zo van verschil, ontvlammen omdat ik er zo op lijk.

(Augustinus)

Lied: Dit ene weten wij

H.Roland Holst / Tom Löwenthal

...Dit ene weten wij
en aan dit een houden wij ons vast in de duistere uren.
Er is een woord dat eeuwiglijk zal duren
en wie 't verstaat, die is niet meer alleen.

Eerste lezing: Genesis 2, 18-25

Uit de Bijbel in gewone taal

De mens moet niet alleen zijn

Daarna dacht God, de Heer: Het is niet goed dat de mens alleen is. Ik zal iemand maken die bij hem past. Toen maakte hij alle wilde en alle tamme dieren en alle vogels. Hij maakte ze van aarde. Hij bracht de dieren naar de mens, want de mens moest ze een naam geven. Dan zou elk dier voortaan zo heten als de mens het noemde. De mens gaf elk dier een naam. Maar hij vond geen enkel dier dat goed bij hem paste.

Toen zorgde God, de Heer, ervoor dat de mens in een diepe slaap viel. En terwijl de mens sliep, haalde God één van zijn ribben weg. De plaats waar de rib gezeten had, maakte hij weer dicht. Van die rib maakte God, de Heer, een vrouw.

Toen bracht God de vrouw naar de mens. De mens riep: 'Eindelijk een mens, net als ik! Ze is mijn eigen vlees en bloed, want ze is gemaakt uit een deel van mij. Ik noem haar 'vrouw''
Zo komt het dat een man niet bij zijn vader en moeder blijft. Hij gaat met zijn vrouw leven en ze worden samen helemaal één.

De man en zijn vrouw waren naakt. Maar ze schaamden zich niet voor elkaar.

Lied van de mens

naar Genesis 2 H.Oosterhuis / A.Oomen

1.Koor 2.Allen

Ten dage dat Hij maakte hemel en aarde -
er waren geen bomen,
geen halmen van grassen op aarde,
er viel nog geen regen
die dag dat Hij maakte de mens. (2x)

Koor:

Die dag boetseerde Hij,
niet uit het licht van de hemel,
boetseerde Hij uit het stof van de aarde
mij, stof van de aarde,
blies adem van leven in mijn neusgaten,
werd ik een levende ziel, een mensje.
Wie zijn wij dat Gij ons gedenkt.

Hij plantte vlakbij zonsopgang een tuin,
Hij nam de mens in zijn hand,
Hij plaatste de mens in de tuin.

Hij sprak tot mij:

"Het is niet goed als jij alleen blijft
menskind.

Zou Ik niet iemand die jou zoekt
en vindt voor je maken?

Die mij aanziet?

Die jou roept en antwoord geeft,
die jou aanziet."

Tamme dieren, wilde beesten,
hoge vogels die Hij maakte.

Alle namen die ik riep.

Die zij dragen als een lichtglans.
maar geen die mij riep.

1.Koor 2.Allen

Breng mij in een diepe slaap.
Neem de sterkste van mijn ribben.
Maak daaruit één die mij roept
en zoekt en vindt en antwoord geeft,
been van mijn gebeente,
iemand die mij aanziet.
Dat wij leven. (2x)

Uitleg over trouwen en scheiden

Jezus vertrok uit Galilea. Hij ging naar Judea, en naar de overkant van de Jordaan. Weer kwam er een grote groep mensen naar hem toe. Jezus gaf hun uitleg over God, zoals hij steeds deed. Er kwamen ook farizeeën naar Jezus toe. Ze vroegen: 'Mag een man scheiden van zijn vrouw?' Ze hoopten dat Jezus iets verkeerd zou zeggen. Maar Jezus vroeg: 'Wat staat daarover in de wet van Mozes?' Zij zeiden: 'Volgens de wet mag een man scheiden van zijn vrouw. Hij moet haar dan een scheidingsbrief meegeven.'

Jezus zei tegen hen: 'Die regel is gemaakt voor mensen zoals jullie, die niet om elkaar geven. Maar al bij de schepping maakte God een man en een vrouw. Zo komt het dat een man niet bij zijn vader en moeder blijft. Hij gaat met zijn vrouw leven en ze worden samen helemaal één. Ze zijn niet langer twee, maar ze zijn samen één geheel. En wat God bij elkaar brengt, mag een mens niet scheiden.'

Toen ze weer thuis waren, vroegen de leerlingen aan Jezus wat hij precies bedoelde.

Jezus zei: 'Als een gescheiden man met een andere vrouw trouwt, dan gaat hij vreemd. En als een gescheiden vrouw met een andere man trouwt, dan gaat ook zij vreemd.'

Jezus laat de kinderen bij zich komen

Er waren mensen die kinderen bij Jezus brachten. Ze wilden graag dat hij de kinderen zou aanraken. Maar de leerlingen hielden die mensen tegen.

Toen Jezus dat zag, werd hij kwaad. Hij zei: 'Laat die kinderen bij me komen. Houd ze niet tegen. Want Gods nieuwe wereld is er juist voor hen. Luister goed naar mijn woorden: Je moet openstaan voor Gods nieuwe wereld. Net zoals een kind dat doet. Anders kun je er niet binnenkomen.'

Jezus sloeg zijn armen om de kinderen heen. Hij legde zijn handen op hen en zegende hen.

Overweging

Kennen jullie ervaringen van eenheid? En hoe is daar mogelijk de scheppende kracht van God in aanwezig? Dat was de gewaagde en niet per se makkelijke vraag die ik in de liturgiebijeenkomst van maandag 16 september aan de aanwezige duiven durfde voor te leggen.

Hierbij stel ik ook de vraag aan jullie hier nu aanwezig: Ken jij ervaringen van eenheid?

En hoe is daarin mogelijk de scheppende kracht van God / Ik-Zal-Er-Zijn aanwezig?

Dit was de vraag die er voor mij uiteindelijk overbleef, na het lezen de Bijbelteksten van vandaag. De Bijbelteksten die voor vandaag in de leesrooster stonden. Over verwarring gesproken.

Weerstand

De eerste lezing van deze teksten riep veel weerstand bij mij op. Misschien dat jullie tijdens het luisteren naar de lezingen, ook wat gingen steigeren?

We lazen namelijk: over een vrouw die voortkomt uit de een rib van dé man. 'Eindelijk een mens, net als ik! Ze is mijn eigen vlees en bloed, want ze is gemaakt uit een deel van mij. Ik noem haar 'vrouw'.

Als ik dit lees, realiseer ik me, dat op basis van deze teksten er vaak geconcludeerd is, dat de man superieur is aan de vrouw... want zij komt toch voort uit mij... uit mij als man!

En ook dat wij als mensen superieur zouden zijn aan dieren en de natuur... Want we lezen ook nog: *Hij bracht de dieren naar de mens, want de mens moest ze een naam geven. Maar hij vond geen enkel dier dat goed bij hem paste.*

Wat mij betreft allemaal aspecten, die vaak aan de basis liggen van strijd. Strijd die er tussen mensen onderling en tussen de mens en de natuur gestreden wordt. Kort samengevat: zinnen die aanzetten tot een wereld vol verwarring.

Vrouw gelijkgesteld aan man

En dan lezen we ook nog (het houdt niet op vandaag!): *Jezus zei: 'Als een gescheiden man met een andere vrouw trouwt, dan gaat hij vreemd. En als een gescheiden vrouw met een andere man trouwt, dan gaat ook zij vreemd.'* Een klein voordeel in deze zin: hierin wordt in ieder geval de vrouw gelijkgesteld aan de man. Mooi meegenomen!

Verder gaat het voorbij aan het feit dat er ook verbindingen gesloten worden tussen mensen van gelijk geslacht en tevens moeten we constateren, dat het toch echt niet meer van deze tijd is, dat mensen die willen of moeten scheiden, dan vreemd zouden gaan...

In mijn afkeer van deze teksten werd het mij echter ook duidelijk, dat ik door mijn leven beweeg met een bril op van: waar is het niet op orde in de wereld? Waar zijn de verhoudingen scheef en waar maken mensen er toch maar een zootje van?

Ik zie alleen nog maar een wereld van verwarring, verscheurdheid en elkaar naar het leven staan. Wat een strijd om wie er gelijk heeft, wat een strijd voor eigen belang, wat een strijd om... Vul zelf maar in.

Als we dit perspectief, deze blik op en in de wereld, als dé voedingsbodem houden van ons menselijke bestaan zien, dan kan het toch niet anders dan dat wij als mensen, onze menselijke waarden en daarmee het oer-besef van medemenselijkheid kwijtraken? We zien dan alleen nog maar 'afgescheidenheid'... En waar is dan nog onze waardigheid, waar is dan nog de Liefde? En waar ervaren we in deze wereld van verwarring dan nog iets van nabijheid, samen op weg en eenheid?

Dik in de wereld

Dus daar zat ik dan, dik in de weerstand. In een weerstand die dus ook aansluit bij hoe ik vaak oordelend door de wereld ga. Desalniettemin gaf ik niet toe aan onverschilligheid en de donkerte en besloot ik de geplande teksten te herlezen. Ik wilde erop vertrouwen dat deze Heilige teksten mij, en daarmee ons, toch, vandaag hier in de Duif, een waardevolle boodschap zouden kunnen bieden.

Dus toch nog maar eens lezen en nog maar eens lezen. En toen, wonderbaarlijk, sprongen er hele andere zinnen uit de teksten naar voren. Er kwam een hele andere klankkleur in de lezingen.

Zo viel mijn oog op hele andere zinsneden: *Het is niet goed dat de mens alleen is. Ik zal iemand maken die bij hem past. Toen maakte hij alle wilde en alle tamme dieren en alle vogels. Hij maakte ze van aarde.*

En er staat: en terwijl de mens sliep, haalde God één van zijn ribben weg. Van die rib maakte God, een vrouw. De mens riep: 'Eindelijk een mens, net als ik! Ze is mijn eigen vlees en bloed. Zo komt het dat een man niet bij zijn vader en moeder blijft. Hij gaat met zijn vrouw

leven en ze worden samen helemaal één. De man en zijn vrouw waren naakt. Maar ze schaamden zich niet voor elkaar.

Door deze zinnsneden werd er iets van een puur menselijk verlangen in mij gewekt.

Een God die scheidt

Ja het klopt: ik wil als mens niet alleen zijn. En ja, ik lees het goed, er is dus een God, die scheidt, die uit aarde en bot, leven wekt.

Verder las ik ook nog in de lezing volgens Marcus: *Uitleg over trouwen en scheiden*

‘Zo komt het dat een man niet bij zijn vader en moeder blijft. Hij gaat met zijn vrouw leven en ze worden samen helemaal één. Ze zijn niet langer twee, maar ze zijn samen één geheel. En wat God bij elkaar brengt, mag een mens niet scheiden.’

En dan horen we Jezus ook nog zeggen: *‘Als een gescheiden man met een andere vrouw trouwt, dan gaat hij vreemd. En als een gescheiden vrouw met een andere man trouwt, dan gaat ook zij vreemd.’*

Hé... Daar hebben we diezelfde tekst nog een keer. Maar nu plaats ik de woorden die Jezus spreekt in een andere wetmatigheid. In het perspectief van de wetten van God, Ik-Zal-Er-Zijn. Er staat: *En wat God bij elkaar brengt, mag een mens niet scheiden.* Hier wordt de metafoor gebruikt van God die twee mensen, in dit geval een man en een vrouw, bij elkaar brengt, maar volgens mij moeten we dit in een veel ruimer perspectief plaatsen.

Ik vertaal het hierbij naar ons als individu:

Zoals God mij bedoeld heeft, kan ik niet eigenhandig veranderen.

Zoals God jou bedoeld heeft, kan jij niet eigenhandig veranderen.

Nou ga er maar aan staan. Dat betekent natuurlijk niet dat wij niet in ons leven kunnen en mogen handelen, maar waar het hier om lijkt te gaan, is dat het daarbij de vraag is: Van waaruit handelen we? Van waaruit geven we ons leven vorm? Handel je vanuit het wezen van God, die Liefde is, of handel je uit eigen belang?

Uit dezelfde bron van Liefde

Handel jij vanuit een besef dat we allemaal uit een en dezelfde bron van Liefde voortkomen en dat dat aanzet tot betrokkenheid en medemenselijkheid?

Dit in tegenstelling tot als we handelen vanuit zelfliefde. Zelfliefde in de zin van: Ik zorg dat ik mijn zaakjes goed op orde heb, en dan kijken we weer eens verder.

Jezus zegt daarover: dat is een regel uit de wet van Mozes en *‘Die regel is gemaakt voor mensen zoals jullie, de farizeeërs, die niet om elkaar geven’.*

Dus volgens de wetten van Mozes mag je scheiden en volgens de wetten van Ik-Zal-Er-Zijn is dat niet de bedoeling. Dus als je wil leven in navolging van Jezus, de zoon van God en van uit dat gegeven de scheppende kracht van Ik-Zal-Er-Zijn serieus neemt, kom je in de kern uit bij de grote woorden van: niet mijn wil zal geschieden, maar Uw Wil zal geschieden.

Dit vraagt overgave en steeds weer kunnen en durven onderscheiden wat de waarden van medemenselijkheid zijn. *‘Het is eigen heel eenvoudig’,* zij iemand in de liturgiebijeenkomst. *‘God is er gewoon altijd, en als ik dat toelaat wordt alles ineens moeiteloos. Dan kan ik - en het - niet meer stuk!’*

Misschien dan toch: dat wat God, in Zijn nabijheid en Liefde, bij elkaar brengt, tussen mensen en in onszelf, moeten we niet verbreken, moeten we niet stuk willen maken?

Er is een woord dat eeuwiglijk zal duren en wie 't verstaat, die is niet meer alleen!
Ervaringen van eenheid kunnen op deze weg van overgave en onderscheiden, een houvast zijn. Want ik ben ervan overtuigd dat juist in ervaringen van eenheid onze ware aard zichtbaar wordt.

Ervaringen van eenheid?

Tijdens de liturgiebijeenkomst kwamen we erachter dat het antwoord op de vraag: 'Kennen jullie ervaringen van eenheid?' een volmondig JA is.

Voor mij en de andere Duiven blijkt de Duif-gemeenschap een plaats zijn om ruimte te maken, te verstillen en te vertragen, zodat ervaringen van eenheid zich aandienen. Daarin worden wij dan als individu en als gemeenschap zichtbaar in onze ware aard. Zo kunnen we in het klein iets ervaren van eenheid bij het samen mooi verstillend zingen van lied. Een melodie die dan nog dagen naklink in ons hart. De ervaring van eenheid in een kwetsbaar uitgesproken en stamelend gebed of in een cryptische intentie in het groene boek, die ons onverwacht diep raakt.

En meer in het groot: ervaringen van eenheid bij bijvoorbeeld de uitvaart van Liesbeth en de uitvaart van Harris. Vele mensen verenigd rond het dode lichaam van een geliefde, worden toe leven en vreugde gewekt...

Ervaringen, zoals een van de Duiven het verwoordde, ervaringen van eenheid die ervoor zorgen dat wij als Duif bij elkaar blijven.

In een wereld vol verwarring en verstoringen, geeft het vertrouwen dat wij als Duifgemeenschap, dit soort ervaringen, elke zondag weer, met elkaar creëren. Zo klinkt de scheppende kracht van God in ons als mensen door.

Lieve levendige mensen, die aanzetten tot ervaringen van eenheid, als tegengeluid in een wereld vol verwarring...

Amen

Pianomuziek door Stephanus Harsono

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Eeuwige.

Ik geloof dat ik op Hem mag lijken.

Ik geloof in Jezus,

die voor ons geboren, gestorven en verrezen is.

Ik geloof in de bemoedigende kracht van Zijn voorbeeld.

Ik geloof in Zijn altijd aanwezige goedheid voor mij.

Hij houdt mij staande met de handen van anderen,

die mij troosten, steunen en bijstaan.

Ik geloof dat ik Zijn verhaal altijd door kan vertellen.

Ik geloof dat er ook altijd mensen zullen zijn,

die naar dat verhaal willen luisteren.

Ik geloof ook, dat de kracht van dit verhaal mensen

bij elkaar brengt en leert inzien wat echte vrijheid is.

Ik geloof dat Jezus' leven zinvol is geweest,

dat zijn voorbeeld zal inspireren in dit

en het toekomstige leven dat is toegezegd.
Ik geloof in de gemeenschap
die dit geloof wáár probeert te maken.
Samen met Hem en met allen van goede wil
geloof ik in de waarde van mijn leven.
Amen.

Het hart van de viering – delen met elkaar

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Je kunt een bijdrage doen door middel van de collecte. Of je kunt een bijdrage doen door de QR-code hiernaast te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift

Stichting De Duif

Lied: Wat ik gewild heb

H. Oosterhuis / A. Oomen

Wat ik gewild heb,
wat ik gedaan heb,
wat mij gedaan werd,
wat ik misdaan heb,
wat ongezegd bleef,
wat onverzoend bleef,
wat niet gekend werd,
wat ongebruikt bleef,

al het beschamende neem het van mij.
En dat ik dit was en geen ander,
dit overschot van stof van de aarde:
dit was mijn liefde.
Hier ben ik.

De intenties uit het groene boek en uit de gemeenschap

Mijn bast
mijn bescherming
die ik om me heen opbouw:
Mijn natuurlijke distantie,
mijn onverschilligheid
waarmee ik mij de dingen van het lijf houd,
die onderhuids gaan,
waarvoor ik bevreesd ben,
die mij kunnen verwonden,
overvragen.

Laten we ook stil staan bij de mensen die ziek zijn.
Ook een bij de dieren die ziek zijn.

Metgezellen die ons dierbaar zijn en lijden onder pijn en onzekerheid.
Opdat ervaringen van eenheid tot steun mogen zijn
bij het dragen van deze pijn en verwarring en dat mogelijk ook juist in deze tijden van
verwarring er ervaringen van eenheid mogen ontstaan.

En laten we ook stil staan bij de mensen die ons reeds zij voorgegaan in de dood.
Dat we mogen geloven dat zij verenigd zijn met en in het oneindige licht.

Dienst van de tafel

Lied: Dieper dan de brandhaard

H. Oosterhuis, naar Augustinus / T.Löwenthal

Dieper dan de brandhaard in het vuur is,
dieper dan in de typhoon de stilte,
was jij in mij die niet in mijzelf was,
dieper dan de zielen in mijn lichaam.

Uitgehakt als stenen uit een rotswand
was ik, lichtloos, dicht als steen van binnen,
vlakke, wind van lege woorden.
Maar nog was jij dichterbij me dan ik ik ben.

Dieper dan de stormhaard in de vuurzee,
hoger dan een rotsgebergte zonlicht,
hoger klank dan oren kunnen horen,
hoger woord dan klanken kunnen dragen,
hoger dan mijn steilste hoogte ben jij,
dieper in mij dan mijn diepste zelf.

Nodiging / Breken en delen van brood en wijn

Dieper in mij dan mij diepste zelf
Is dat niet ons diepste verlangen?

En was dat ook niet de boodschap die Jezus aan zijn leerlingen wilde meegeven tijdens het
laatste avondmaal?

Symbolen van breken en delen.

Neem het brood als teken van eenheid.

Neem de beker met wijn als teken van verzoening.

Opdat zijn leerlingen Hem in hun diepste diepte niet zouden vergeten en hun heeft aangezet
om gemeenschap te zijn en te blijven.

Ook vandaag weer geven we vorm aan deze beweging van samen gemeenschap zijn.

Dit doen we in de overtuiging dat we op deze manier iets van de nabijheid van Jezus en God,
hij die zegt: Ik-Zal-Er-Zijn, mogen ervaren.

Zodat we gesterkt en bemoedigt het hoofd en met name ons hart kunnen bieden aan
verwarring en pijn.

Hier in de Duif is iedereen welkom om deel te nemen aan deze maaltijd.
Waar je ook vandaan komt, wat je geloofsovertuiging ook is,
waar je naar toe gaat, hoe standvastig of wankel dan ook,
weet je welkom om in de tekenen van brood en wijn
iets van eenheid te ervaren.

Kom dan, want alles staat gereed....

Intermezzo door Stephanus Harsono

De wildernis zal bloeien

op.25, nr 10 / M.Nijhoff / T.Löwenthal

De wildernis
zal bloeien
als een roos

Gebed

Onze vader

Onze Vader,
alom aanwezig in het universum.
Uw naam zij geprezen.
Moge het Goddelijk bewustzijn in ons allen neerdalen.
Zodat uw Wil en de onze gelijk zijn.
Moge inzicht ervoor zorgen, dat we leren delen.
Want er is voldoende voor iedereen.
Moge iedere stap er een van vergeving zijn.
Moge het ego plaats maken voor dat Goddelijke bewustzijn.
Zodat er eindelijk vrede zal komen.
Vrede in ons hele wezen.
Dat vragen wij U in de naam van Jezus Christus.
Amen.

Mededelingen

Afsluiting en dankzegging

Slotlied: Herschep ons hart

H.Oosterhuis / T.Löwenthal

1.Koor 2.Allen

Herschep ons hart, heradem ons verstand,
dat wij elkaar behoeden en doen leven.
Maak ons tot uw gemeente,
wees de stem die ons geweten wekt.
Verberg u niet, verberg u niet.

Zegenbede

Lieve God,
Levende lichtende Liefde
Zegen ons en behoed ons en doe ons leven!
Wees met Uw vurige Geest in ons aanwezig
Opdat wij er steeds weer aan herinnerd worden
dat we Één zijn....

Amen

Na de viering ben je welkom om met elkaar een kopje koffie of thee te drinken en voor een goed gesprek!

Voor de Zoomers is er gelegenheid om met elkaar na te praten.

De overweging van deze viering is na te lezen op onze website:

www.deduij.net

Orde van Dienst (Wijzigingen voorbehouden) Aanvang 10.30 uur

Zondag	Voorganger	Agenda
6 oktober	Noud-Lodewijk van Poppel	In de Duif en via Zoom
13 oktober	Jan Meijer	In de Duif en via Zoom
20 oktober	Hans Ernens	In de Duif en via Zoom
27 oktober	10.00 uur – Viering in de St Nicolaaskerk ter gelegenheid van het 750 jaar bestaan van Amsterdam. Registratie van deze viering is te volgen via de tv.	Geen viering in De Duif en via Zoom
3 november	Diana Vernooij	In de Duif en via Zoom
10 november	Natassja Bakker	In de Duif en via Zoom

Voor de laatste actuele informatie, zie www.deduif.net/agenda

Het Duifkoor zingt wekelijks in de viering, o.l.v. de dirigent Henk Kemper, op afwisselende zondagen begeleid door onze pianisten Irina Ursu-Antonova en Stephanus Harsono.
Het koor verwelkomt altijd graag nieuwe leden! Lijkt het je leuk om mee te zingen, neem dan contact op met de dirigent via het algemene e-mailadres, of via een van de koorleden.
Het koor repeteert wekelijks in het muziekgebouw Platform-C, Amstelveen.

Het Groene Boek waarin u persoonlijke intenties kunt schrijven ligt bij de entree van de kerk.
De intenties worden tijdens de viering voorgelezen.

Elke zondag houden wij een collecte bestemd voor de kosten die we als gemeenschap moeten maken om wekelijkse vieringen te kunnen houden.

Elke **2de zondag** van de maand is er een 2e collecte, bestemd voor het door de gemeenschap gekozen jaardoel: in 2024 is dat ten gunste van de stichting Opkikker. Deze stichting biedt lichtpuntjes aan gezinnen met een langdurig (jong) ziek gezinslid. Dit doormiddel van een Opkikkerdag of Opkikkerweken. Zie voor meer informatie www.opkikker.nl

Het Solidariteitsfonds is er als jijzelf of een jou bekende 'Duif' hulp nodig heeft.
Voor vragen hierover kun je bij één van de bestuursleden terecht of meldt je vraag per mail via onderstaand adres.

Periodiek wordt ons blad "Het Groene Licht" verspreid. Heb je zin om ook eens een stukje te schrijven, kopij kunt u aanleveren bij Angela van der Marck. Of per mail op het algemene e-mailadres (zie hieronder).

Iedere eerste en derde **maandagavond** van de maand is er van 20:00 tot 21:00 uur een openbare Liturgievergadering, deze vindt plaats via Zoom. Hierin worden de vieringen voorbereid voor de komende twee vieringen.

De Zoomcode voor die vergadering is: <https://us02web.zoom.us/j/86209078507>
Informatie bij de coördinator liturgie: Natalie Hakhoff, zij is bereikbaar via het algemene e-mailadres.

Oecumenische Basisgemeente "De Duif", Utrechtsedwardsstraat 7 1017 WB Amsterdam.
IBAN: Rabobank: NL20 RABO 0173 6297 92.

De Duif op Internet: Neem gerust een kijkje op de website www.deduif.net daar vind je de meest recente informatie. E-mail: info@deduif.net